

PONDĚLÍ

Ticho. Zvláštní klid. Jen v dáli tikají hodiny. Přemýšlím, jestli jsem nezaspal. Otevřu jedno oko. Au, moc světla. Pomalu otevírám druhé oko. Na to čekal Aron. Hluboké vrásky na jeho čele, zvednutá ouška, zrychlený dech, kmitání ocásku a pal. Vystřelí ze svého pelíšku u dveří. Jeho mokrý, teplý jazyk mi umyl obličej.

„Arone, Arone, dolů. Nechej mě. No tak. Bože chlape. No jo, už jdu.“

Aronovi je to fuk a zjevně se baví. Pravou rukou se ho snažím ze sebe sundat. On to ale bere jako hru. Zakousne se do deky a tahá ji na zem.

„Pusť. Bože ty jsi tak blbý pes.“

Mé hudrování Arona ještě více povzbudilo. Pereme se o peřinu. Prudce jsem škubnul. Ozval se známý, nepříjemný zvuk trhání látky. Aron vyhrál.

No co, koupíme nové povlečení. Stejně se mi už nelíbilo, a navíc mi připomínalo chvíle, na které chci teď nejradyji zapomenout. Možná proto taky nevydrželo, zamyslím se a odhazuji peřinu na zem. Kouknu na mobil. 8:23, tři nepřečtené zprávy, dvě oznámení na Instagramu.

MONDAY

Silence. It's strangely peaceful. Only a clock is ticking in a distance. I'm thinking I might have overslept. I open one eye. Ouch, too much light. I slowly open the other eye. That's what Aron was waiting for. Deep wrinkles on his forehead, ears cocked up, breathing fast, wiggling his tail. Boom! He shoots out of the bed that he's got by the door. His wet, warm tongue is washing my face.

"Aron, Aron, down. Leave me alone. Come on, man! Jesus, I'm going."

Aron doesn't care, he's obviously having fun. I'm trying to get him off me with my right hand. But he thinks that it's a game. He bites into the blanket and starts dragging it on the floor.

"Let go. Jesus, you're such a dumb dog."

My grousing only encouraged Aron. We're fighting over the duvet. I give it a strong tug and I can hear the unpleasant and well-known sound of cloth getting ripped. Aron has won.

Whatever, we'll buy new sheets. I didn't like this one anyway. It reminded me of moments I'd rather forget. Maybe that's why it didn't last. I start thinking about it and throw the duvet on the floor. I check my phone. 8:23, three new messages, two Instagram notifications.

Aron skáče po dveřích. „Už jdu,“ křiknu po něm, ale on mě ignoruje a dál škrábe po nových dveřích. Oblékám si černé běžecké šortky, bílé triko. Měl jsem ho včera, ale ještě vydrží. Vymačkám do půllitrové láhve citron, doliju vodou. Do uší si dávám sluchátka. Beru vodítko. Odemykám. Aron rozrazí dveře. Slyším ránu...

„Nechej mě, psisko jedno. No podívejte se, domácí vajíčka jsou v prdeli!“ Zuří překvapená sousedka.

„Moc se omlouvám, paní Novotná, přinesu vám nová,“ slibuji starší sousedce. Jdu pro hadru. Aron mezitím pečlivě slízal všech 10 rozbitých vajec. Aspoň bude mít hezkou srst, uklidňuji se.

Konečně jsme venku. Běžím parkem. Běžím velmi pomalu.

Po včerejšku mám těžké nohy. Ten litr vína, který jsem včera vypil, cítím ještě teď. Je srpen. Park voní. Zhluboka dýchám. Na pískovišti si už hrají malé děti. Míjím altánek. Proti mně běží ONA. Její tyrkysový běžecký obleček už z dálky září. Bílá kšiltovka, dlouhé tmavé vlasy stažené pod kšiltovkou do culíku. V uších sluchátka. Usměj se na mě. Tak jako každý den. Úsměvem jí odpovídám na pozdrav. *Kde asi bydlí? Je sama?* Už měsíc běhám jen kvůli ní.

Aron is jumping on the door. "I'm going," I shout at him, but he's ignoring me and keeps scratching the new door. I put on black running shorts and a white T-shirt. I wore it yesterday, but it's still good to go. I squeeze a lemon into a 500 ml bottle and add water. I put headphones in my ears, take a leash, and unlock the door. Aron's bursts through it. I can hear a bang..

"Leave me alone you damn dog. Look at this, those were farm fresh eggs and now they're screwed!" A surprised neighbor is raging. "I'm so sorry, Mrs. Novotna, I'll get you new ones," I promise to my elderly neighbor and go get a rag. Aron carefully licked all 10 broken eggs in the meantime. I try to soothe myself – at least he'll have a nice fur.

We finally got out. I'm running through the park. I'm running very slowly. My legs are heavy after last night. I can still feel the bottle of wine that I drank. It's August. The park smells nice. I'm taking deep breaths. There are already kids playing on the playground. I run past a gazebo. I see HER running towards me. Her turquoise track suit is glowing from a distance. White baseball cap, dark long hair pulled back under the cap into a ponytail. She's got headphones in her ears. She smiles at me. Just like every day. I smile back at her. *I wonder where she lives. Is she single?*

I've been running for a month just because of her.

Miluji vůni ranní kávy. Sedím na balkoně svého malého bytu. Jen v šortkách. V ruce držím svůj oblíbený hrneček. Není ani velký, ani malý. Ustrknu z něj kávu s čerstvým našlehaným mlékem. Aron spokojeně leží pode mnou. „Tak co dnes podnikneme, kamaráde?“ usměju se na něj a jemu je to očividně jedno. Jsme spolu už tři roky. Koupili jsme si ho s mou bývalou přítelkyní Eliškou, když se učila doma na státnice. Já byl hodně v práci. Nechtěl jsem, ať z toho učení zblbne. Ihned souhlasila. Dokonce jsme se shodli na rase a na jméně. Černý labrador byla jasná volba pro nás pro oba. Aron, jméno na A, jako začátek všeho. Do posledního detailu jsme vše naplánovali. Utratili jsme neskutečně moc peněz ve Zverimexu a za měsíc jsme doma měli naše mimino. Byl tak rozkošný, hravý a divoký. Každý den jsme chodili na dlouhé procházky, jezdili na výlety. Bylo to krásné léto. Na podzim mi Eliška u sklenky vína oznámila, že jsem nejlepší chlap jejího života. Usmál jsem se a políbil ji. Zhluboka se nadechla a dodala: „Ale miluji někoho jiného.“

Bum. Rána mezi oči. Přímý zásah.

„Aha. No tak to vyřeš,“ řekl jsem klidným hlasem a koukal přes skleničku, jakou má víno jiskru.

Ještě téhož večera si sbalila kufr, dvě velké tašky a zabouchla dveře za tříletým vztahem.

„Aron bude mít střídavou péči,“ stihla mi ještě navrhnout. Jednoduché. Proč já nad vším přemýšlím? Proč všechno řeším?

Jsem chudák.

I love the smell of morning coffee. I'm sitting on my little apartment's balcony wearing just shorts. I'm holding my favorite cup in my hand. It's neither too big nor too small. I take a sip of coffee with fresh whipped milk. Aron's lying happily beneath me. "What are we gonna do today, buddy?" I smile at him but he obviously doesn't care. We've been together for three years. My ex-girlfriend Elsa and I bought him when she was studying for her final exams. I was working a lot. I didn't want her to go crazy from all the studying. She immediately agreed. We even wanted the same breed and name. A black labrador was the only choice for both of us. Aron starts with A, like a beginning of everything. We'd planned everything to the last detail. We spent an enormous amount of money at the pet store, and a month later, we had our baby at home. He was so adorable, playful, and wild. We took him for long walks every day, we went on trips. It was a beautiful summer. In the fall, Elsa told me over a glass of wine that I was the greatest man of her life. I smiled and kissed her. She took a deep breath and added: "But I love someone else."

BOOM. Right in my face. Direct hit.

"Oh, then do something about it," I told her calmly, observing the colors of my wine.

She packed a suitcase, two large bags and slammed the door behind a three-year relationship that very same evening.

The last thing she said was: "Aron will be in a shared custody." Simple. Why do I dwell on everything? Why do I need to rectify everything?

I'm a loser.

Miluji svou sprchu. Je prostorná. Je moderní, prosklená. Je krásná, vzdušná, ideální sprcha pro dva. Tolikrát jsem se v ní miloval s Eliškou a několikrát i bez ní. Miluji sex ve sprše. 10 let jsem závodně plaval, voda je pro mě vzduch, energie, život. Celou svou pubertu jsem vlastně prožil v bazéně. Když jsem před dvěma lety rekonstruoval byt, věděl jsem, že velká sprcha, velký bar a velká postel je základ mého bytu. A architekt si dal opravdu záležet. Koupelna je celá bílá jen s jemným šedým lemem. Malým světlíkem těsně u stropu dopadá ranní slunce. Na černém mramoru je posazeno oválné umyvadlo, nad ním velké zrcadlo přes celou stěnu, v rohu mramorové desky kvete kaktus. A za skleněnou stěnou je můj ráj. Ve stropě je zabudovaná velká sprchová růžice, říkám tomu tropický déšť. Ledové kapky dopadají na mou propocenou kůži. Doslova mě bičují. A to mám rád. Zvykl jsem si na ten rituál. Ranní běh s Aronem a studená sprcha. Nakopne mě to a já pak chodím do práce s čistou hlavou. Mám to naštěstí kousek, jen 10 minut na kole. Učím už pět let na základní škole. Jedna z mála výhod učitele – nemusím vstávat v 5 ráno.

Na baru mi vibruje telefon. Celý mokrý vybíhám ze sprchy, sotva si stihnu omotat kolem pasu velkou modrou osušku.

Kolik hodin je teď v Londýně? O hodinu méně, takže asi 9, to už by mohla být vzhůru. Elišku určitě vyděsilo minimálně 8 mých zmeškaných hovorů z dnešní noci...

I love my shower. It is very spacious. It is modern and made of glass. It is beautiful, there's plenty of space – the perfect shower for two. I made love in there, so many times with Elsa, and several times without her. I love sex in the shower. I competed in swimming for 10 years, to me, water is air, energy, life. I actually spent my whole puberty in the swimming pool. When I was renovating my apartment two years ago, I knew that a large shower, a large bar, and a large bed were absolute must-haves. The architect really gave it his best. The bathroom is all white with only a subtle gray trim. The morning sun always shines through a small skylight under the ceiling. There is an oval washbasin fitted into black marble and above there is a large wall mirror. In the corner of the marble slab is a blooming cactus. And behind the glass wall is my paradise. There is a big shower head built into the ceiling, I call it tropical rain. Ice-cold drops falling on my sweaty skin. Literally whipping me. I love it. I got used to this ritual: morning run with Aaron and a cold shower. It jump-starts me and I can go to work with a clear head after that. Fortunately, it's not far, only 10 minutes by bike. I have been teaching at an elementary school for five years. One of the few benefits of being a teacher is that I don't have to get up at 5 a.m.

My phone lying on the bar starts vibrating. I run out of the shower, all wet, and I hardly manage to wrap a big blue towel around my waist.

What time is it in London now? One hour less, so about 9 a.m. She could be already awake. Elsa must have been scared by more than 8 of my missed calls from last night...